

- (1) Kdybyste ^C na chvíli u nás se stavili,
tak byste ^G nechtěli už nikdy ^C zpět.
Na kraji ^C lesíčka je malá chajdička
a v ní ^G je slepička jak z růže ^C květ.
^F Ta když mi vesele ^C zakdáče,
^G srdce mi radostí zaskáče.
- (R) ^C Mám slepičku, mám - já jí ^F nasypu ^C sám,
^G sluníčko probouzí spáče,
ona mi vesele ^G /put', put', put', put'/ ^X kokodáče.
^C Mám slepičku, mám, když jí ^F nenasypám, ^C
^G smutně mi řekne: „kokodák, /ty starej vole/,
^G ^C sežer si to sám!“.
- (2) Když ji na procházku vedu na provázku,
aby ji nezlákal ten černej les,
zastřelím zajíčka a milá slepička
nese ho v zobáčku jak věrnej pes.
Nejvíce se bojí kohouta,
aby ji nezatáhl někam do kouta.
- (R) Mám slepičku, mám...
- (R) Mám slepičku, mám...